

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กระบวนการออกแบบย้อนกลับ ซึ่งมีขั้นตอนการพัฒนาและวิธีดำเนินการโดยสรุป ดังนี้

1. การพัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น โดยมีขั้นตอนคือ

1.1 วิเคราะห์ความต้องการของท้องถิ่น ใช้กลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล ความต้องการของท้องถิ่น ได้แก่ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 7 คน ผู้นำท้องถิ่น จำนวน 2 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 8 คน นักเรียนโรงเรียนอนุบาลโพธิ์ทอง สังกัดสำนักงาน การศึกษาประถมศึกษาอ่างทองภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 8 คนรวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการของท้องถิ่น จำนวน 25 คน 25 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง ใช้วิธีการสนทนาร่วมกัน เพื่อกำหนดแนวทางในการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ

1.2 วิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา เพื่อกำหนดเป็นสาระเพิ่มเติม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูฝ่ายวิชาการและผู้วิจัย รวม 3 คน เครื่องมือที่ใช้วิจัย คือ แบบวิเคราะห์ ความเกี่ยวข้องระหว่างองค์ประกอบของหลักสูตรสถานศึกษากับสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น สรุป รวบรวมข้อมูลโดยวิธีเจเนนบ

1.3 ออกแบบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการการออกแบบย้อนกลับ ผู้วิจัยเป็นผู้ออกแบบและตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ โครงร่างสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นแบบ มาตรฐานส่วนประมาณค่า 3 ระดับวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องตามเกณฑ์ที่กำหนด

1.4 พัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นและเอกสารประกอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นนำ สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นและเอกสารประกอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจงคุณสมบัติที่ต้องการ เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม ความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นและเอกสารประกอบสาระการเรียนรู้ ท้องถิ่นเป็นแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า 3 ระดับ วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องกำหนดเกณฑ์ ที่ยอมรับได้มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

2. การทดลองใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นและประเมินผล ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลโพธิ์ทอง จำนวน 12 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ เพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจ และนำคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนทดลอง ระหว่างทดลองและหลังทดลองมาวิเคราะห์

2.2 แบบประเมินความสามารถในการสืบค้นข้อมูลระหว่างทดลอง

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยกระบวนการออกแบบย้อนกลับ

ผลการวิเคราะห์ความต้องการของท้องถิ่น พบว่า ได้หัวข้อเรื่องที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาสาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) คำขวัญประจำจังหวัด เพราะคำขวัญของจังหวัดอ่างทองสามารถสะท้อนเอกลักษณ์ของจังหวัดได้เป็นอย่างดีควรที่จะจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ด้วยภาษาอังกฤษ 2) บุคคลสำคัญทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดอ่างทอง ที่พบว่าในจังหวัดอ่างทองมีบุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์ที่รู้จักกันอย่างกว้างขวาง จึงควรเผยแพร่และสื่อสารเป็นภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ และ 3) เรื่องของของดีเมืองอ่างทอง พบว่าจังหวัดอ่างทองมีผลิตภัณฑ์และทรัพยากรที่เป็นจุดเด่นเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป และเป็นภูมิปัญญาของชุมชนที่ควรถ่ายทอดแก่ผู้เรียนให้มีความภาคภูมิใจ และอนุรักษ์ไว้อย่างยั่งยืนผ่านหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

จากผลการวิเคราะห์ความต้องการของท้องถิ่น จากการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายตามมาตรฐานการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ผู้วิจัยได้นำมาพัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ภาษาต่างประเทศ เพื่อมาบรรจุจุดประสงค์การเรียนอย่างครบถ้วนทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ด้านกระบวนการหรือการจัดการเรียนรู้ (P) และ เป็นผู้มีความคุณลักษณะที่ดีในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ (A) โดยสรุปเป็นโครงสร้างเนื้อหาภายใต้เรื่อง “Amazing Angthong” และนำมาออกแบบย้อนกลับ ใน 4 หน่วยดังนี้ 1) An Introduction to Angthong 2) The local Products in Angthong 3) The Attractions of Angthong และ 4) The Brave Heroes of Angthong ในการออกแบบโดยกระบวนการออกแบบย้อนกลับ ประกอบด้วย ขั้นตอนการกำหนดเป้าหมายหลักของการเรียนรู้ ทั้ง 4 หน่วย ขั้นตอนการกำหนดร่องรอยหลักฐานการเรียนรู้ได้หลักฐาน คือ ผลงานนักเรียนเกี่ยวกับปฏิบัติ

กิจกรรมใช้ความสามารถในการสืบค้นข้อมูล ภาพวาดเรื่องราวของท้องถิ่นจังหวัดอ่างทอง รายงานโครงการเรื่องราวท้องถิ่น และขึ้นออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งได้แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรักและภูมิใจในท้องถิ่นของตน รวมทั้งสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม และชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่มีขั้นตอนประกอบด้วยขั้นเตรียม ขั้นการสอน ขั้นติดตามกำกับกิจกรรม และขั้นประเมินผลในทุกหน่วยการเรียนรู้

รูปแบบการออกแบบย้อนกลับและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือผ่านความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้วยค่าดัชนีความสอดคล้องตามเกณฑ์เหมาะสม คือ อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 ที่สามารถนำไปใช้จัดประสบการณ์เรียนรู้แก่ผู้เรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลโพธิ์ทอง

ในส่วนของพัฒนาเอกสารประกอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ได้พัฒนาสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ 4 หน่วย จัดให้แผนจัดการเรียนรู้รวม 20 ชั่วโมง ในแต่ละหน่วยได้กำหนดขั้นตอนไว้ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นกำหนดเป้าหมายหลักของการเรียน ขั้นการกำหนดหลักสูตรร่องรอยแสดงและขั้นการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.95 – 1.00 ซึ่งมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ต่อไป

2. ผลการทดลองใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นและประเมินผล ผู้วิจัยได้ศึกษา 3 ด้านพบว่า

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 70)

2.2 ความสามารถในการสืบค้นข้อมูลของนักเรียนที่เรียนสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 80)

2.3 ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กระบวนการออกแบบย้อนกลับ มีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. การพัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามที่พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นตามผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.08 – 1.00 นั้น มีความเหมาะสมตามเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ทดลองได้ ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ทำการ

พัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นอย่างมีหลักการที่มีขั้นตอนอย่างครบถ้วน ซึ่งทำให้ได้สาระการเรียนรู้เพิ่มเติมที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น สอดคล้องและเป็นไปตามแนวคิดการจัดหลักสูตรท้องถิ่น (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 5-6) ที่เสนอว่าการจัดหลักสูตรควรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่นอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน สังคม และประเทศชาติ และสอดคล้องกับการศึกษาของลี (Lee, 1995, Abstract) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นแนวใหม่เกี่ยวกับหลักสูตรท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นแนวใหม่เกี่ยวกับหลักสูตรท้องถิ่นมีแนวคิดสำคัญว่า ความเที่ยงตรงขององค์ความรู้ทั้งหมดต้องมาจากบุคลากรในท้องถิ่นและครูควรวัดหลักสูตรท้องถิ่น เพื่อใช้ในการสอนที่แตกต่างไปจากการสอนแบบดั้งเดิม

2. ผลการทดลองใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นที่เกิดแก่การเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลโพธิ์ทองครั้งนี้ สามารถอธิบายได้ตามตัวแปรต่อไปนี้

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิเคราะห์พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างทดลองและหลังทดลองมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 70.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดเล็กน้อย ซึ่งอาจเป็นเพราะในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้อย่างครบทุกขั้นตอนทั้งขั้นการเตรียมการ ขั้นการจัดการเรียนรู้ การกำกับติดตาม และการประเมินผล เป็นไปตามการเรียนรู้แบบร่วมมือ แต่อาจเป็นข้อบกพร่องบางส่วนในการควบคุมกำกับติดตามการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากผู้เรียนที่เป็นกลุ่มทดลองครั้งนี้มีจำนวนนักเรียนน้อยเพียง 12 คน การแบ่งกลุ่มการจัดกิจกรรมไม่ครอบคลุมเพียงพอ และนักเรียนต้องทำกิจกรรมที่กำหนดให้หลากหลาย ทำให้ดำเนินการไม่ทันเวลาในบางกิจกรรม อย่างไรก็ตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนถือว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 70) สอดคล้องกับการศึกษาของเรณู สิงห์อุบล (2549, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง History of Uthai District สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดอุทัย (เขาวนวิทยา) ที่พบว่าหลักสูตรที่ใช้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังสุดาพร เมืองสุข (2554, หน้า 107-110) ที่ศึกษาการพัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นภาควิชารักษ์นครหลวง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครหลวง (พิบูลย์ประเสริฐวิทย์) โดยกระบวนการสอนแบบย้อนกลับที่พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 77.13 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดที่ร้อยละ 70 เช่นเดียวกัน ดังนั้นผลการศึกษานี้ทำให้ได้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นที่มีความเหมาะสม และสามารถใช้ได้ในระยะต่อไป ซึ่งจะได้มีการปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

2.2 ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการสืบค้นข้อมูล ซึ่งพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลโพธิ์ทองที่เรียนสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีคะแนนความสามารถในการสืบค้นข้อมูลสูงกว่าเกณฑ์กำหนด (ร้อยละ 80) ซึ่งเป็นไปได้ว่าเกิดจากการนำกระบวนการออกแบบย้อนกลับและการสอนแบบร่วมมือมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน เช่น การใช้ เพลง เกม กิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่ม การทำโครงการ การศึกษาสถานที่จริงของจังหวัดอ่างทอง รวมทั้งจัดให้มีแหล่งสืบค้นข้อมูลด้วยอินเทอร์เน็ตของโรงเรียน ห้องสมุดโรงเรียน แหล่งเรียนรู้ในชุมชน เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะที่จำเป็นทั้งทักษะการทำงาน กลุ่ม ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะการเทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล ตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อมบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ และการสนับสนุนส่งเสริมของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ที่สำคัญคือทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานของตนเองและของเพื่อนๆ อีกด้วย กิจกรรมเหล่านี้จึงเป็นผลให้คะแนนความสามารถในการสืบค้นข้อมูลอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ กว่าร้อยละ 80 ดังกล่าวซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของลาวันซ์ ทองมนต์ (2550, หน้า 161-166) ที่ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียนในระดับประถมศึกษา ที่พบว่าผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองหลังทดลองใช้หลักสูตรสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องใกล้เคียงกับการศึกษาของสมาน ไกรทต (2551, หน้า 102-106) ที่ศึกษาพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดอ่างทอง พบว่า มีคะแนนทักษะการปฏิบัติงานและคุณลักษณะความกระตือรือร้นในการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 84.04 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยต่างประเทศของแซด แอนด์ ไชนาป (Saad and Zainab, 2547, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง Undergraduates in Computer Science and Information Technology using the Internet as a resource ของนักศึกษาปีสุดท้ายในช่วงเวลาของการเริ่มทำโครงการ โดยมียุทธประสงค์เพื่อศึกษาการใช้งานอินเทอร์เน็ต กลยุทธ์การสืบค้นที่ใช้และปัญหาที่พบจากการสืบค้น รวมถึงพฤติกรรมและทักษะการสืบค้นสารสนเทศ พบว่านักศึกษามีการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นจำนวนมากถึงร้อยละ 98 และมีระดับการรู้สารสนเทศ (Information literacy) ในระดับสูง โดยใช้กลยุทธ์การสืบค้นที่หลากหลายในการสืบค้นสารสนเทศจากอินเทอร์เน็ต

2.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลโพธิ์ทองต่อการเรียนสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่พบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดนั้น น่าจะเนื่องมาจากการที่ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือจากการออกแบบย้อนกลับ ที่เริ่มจากการพัฒนาหลักสูตรด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน การวิเคราะห์เนื้อหา การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น และความพร้อมของผู้เรียนเป็นตามขั้นตอนและหลักการทำหลักสูตรท้องถิ่นอย่างครบถ้วน ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ การทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ผ่านการปรับปรุงตาม

ข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา ดังนั้นเมื่อนำหลักสูตรทดลองใช้จริงตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนดอย่างสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และองค์ประกอบด้านผู้เรียนผู้สอน สภาพแวดล้อม บรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลโพธิ์ทองครั้งนี้ จึงเป็นผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนในระดับมากที่สุด ยกเว้นบางรายการที่มีความพึงพอใจในระดับมาก เช่น วิธีการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนค้นคว้าอยู่เสมอ การสอดแทรกความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น การมีส่วนร่วมของนักเรียนในกระบวนการจัดการเรียนรู้ การได้รับความรู้ในสิ่งที่เรียน วิธีการประเมินผลและความชัดเจนของหลักเกณฑ์การประเมิน ซึ่งพบว่ามีความพึงพอใจในระดับมาก อาจเป็นเพราะการกระตุ้นการค้นคว้าในขณะที่เรียนทำให้ยากเนื่องจากในห้องเรียนขาดข้อมูลแหล่งค้นคว้าที่เพียงพอ เพราะแหล่งค้นคว้าของโรงเรียนมักแยกอยู่ตามห้องสมุดหรือห้องคอมพิวเตอร์ การกระตุ้นในห้องเรียนจึงค่อนข้างน้อย ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก หรือในรายการความชัดเจนของหลักเกณฑ์การประเมินผล นักเรียนผู้เป็นกลุ่มตัวอย่างอยู่ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อาจเข้าใจหลักเกณฑ์แนะนำไม่ชัดเจนพอ ด้วยวุฒิภาวะและความแตกต่างของผู้เรียน จึงทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก อย่างไรก็ตาม โดยส่วนใหญ่แล้วผลประเมินโดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของคมคาย เชียงบาล (2551, หน้า 88-91) ที่ศึกษาพัฒนาหลักสูตรผลิตภัณฑ์สมุนไพรในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลโพธิ์ทอง ที่พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรท้องถิ่นในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับการวิจัยของบานเย็น แก่งศรีสุข (2553, หน้า 129-132) ที่วิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ตามหลักสูตรท้องถิ่นในระดับมากที่สุดเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนตามสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กระบวนการออกแบบย้อนกลับ ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ปกครองนักเรียน มีดังต่อไปนี้

1.1 ผู้บริหาร ควรให้การสนับสนุนในทุกด้าน อย่างต่อเนื่อง ให้การจัดการการอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรของโรงเรียน และมีการสนับสนุนทั้งด้านการเรียนการสอนรวมทั้งกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาแนว

ทางการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ครูผู้สอน ควรมีการศึกษาการใช้สาระข้อมูลท้องถิ่น เพื่อให้สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับหลักสูตรและนโยบายการสอนอย่างมีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางแบบย้อนกลับ ซึ่งกำหนดเป้าหมาย หลักฐาน แสดงและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้เพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด ผู้สอนควรศึกษารายละเอียดต่างๆของสาระการเรียนรู้และ สามารถปรับหน่วยการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยเสนอแนะไว้ได้หรือนอกเหนือจากที่เสนอแนะไว้ ทั้งนี้ ต้องให้สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหาสาระและอัตราเวลาเรียน รวมทั้งความพร้อมตามบริบทของโรงเรียนและผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.3 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรสถานศึกษา อย่างมีความเหมาะสมกับท้องถิ่นนั้นๆ ช่วยประสานงานและประชาสัมพันธ์สร้างความรู้ ความเข้าใจ และประโยชน์ที่จะได้รับเกี่ยวกับกิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อเพิ่มการเข้าถึงของประชาชนท้องถิ่นนั้น

1.4 ผู้ปกครองนักเรียน ควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ส่งเสริมนักเรียนในการเรียนรู้ด้านต่างๆ และดูแลอย่างใกล้ชิดโดยมีความต่อเนื่อง และให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับนักเรียนแก่ครูผู้สอน เพื่อเป็นประโยชน์ในการทำข้อมูลดังกล่าวมาปรับปรุงหลักสูตรการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ในกลุ่มสาระอื่นๆ ที่สามารถจัดทำได้เพื่อให้เกิดความหลากหลายสอดคล้องกับความต้องการและเหมาะสมของท้องถิ่น

2.2 ควรพัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นด้านอื่นๆ โดยวิธีการแบบย้อนกลับสำหรับหลักสูตรสถานศึกษา

2.3 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นที่สูงขึ้น